sa. qꝛ cōuertēs ē vna affirmatiua. Tūc⁹ sbiectū ꝓ nullo supponit. qꝛ de nullo demonstrato pōt dici. h̓ est nō ens. Scd̓o fallit in termis fictis. qñ. s. apte subiecti sumit̃ termin⁹ fictus in ꝑticulari negatiua. vt chimera nō est hō. Que nō pōt sic cōuerti. igit̃ nō hō nō est nō chimera. Quia ꝓma ē vera ⁊ scd̓a falsa. qꝛ sua ꝯdictoria est vera. s. oīs non hō est chimera. Qm̄ ibi superius p̄dicatur de inferiori affirmatiue Aliq̄ tñ dicūt alit̓ ad p̄dicta. s. ꝙ nō oportet sbiectū in oī affirmatiua p̄dicari de aliq̄. qꝛ nos verificam⁹ istā. Nō ens est nō ens. ⁊ tñ nō supponit subiectū ꝓ aliq̄. Nec sequit̃ ex illo. g̃ nō ens ē. sed cōmittit̃ falsa a dicto ƀm q̇d ad dictū simplicit̃.

Quintum dubium

est. Qñs dñt ꝯuerti ꝑpōnes iste. A null⁹ azinus ē sortes. B. oē aīal risibile nō est. C. null⁹ hō est oē aīal. D. nullū īdiuiduū ē hō. E. neutrū aīal est azin⁹. F. nullū pictū est hō. Solu° ꝑ ordinē sic. A. g̃ sortes nō est azin⁹ per accñs. B. g̃ risibile aliq̓d aīal nō est ꝑ accñs. C. ergo nullū oē aīal est hō simpliciter. Et ita etiā ꝑpō de incōsueto mō loquendi nō pōt cōi modo cōuerti. Ut hec oē aīal risibile nō est. igit̃ oē risibile aīal nō est. Nō ꝯuertit̃ bñ. qꝛ arguit̃ a nō distributo ad distributū ex ꝑte risibile. qꝛ ipsū distribuit̃ in ꝯuertēte ⁊ nō in cōuersa. D. ergo hō nō est indiuiduū. qꝛ hō in ꝯuersa supponit ꝓ natura cōi. ergo etiā in ꝯuertēte. E. g̃ nullus azin⁹ est aliq̓d istoꝝ duoꝝ aīaliū. F. null⁹ hō viu⁹ est pict⁹. ⁊ hoc fit ad seruandā formā restrictiōis.

Sextum dubium

Utꝝ sigᵐ appositū subiecto in ꝯūsa dꝫ apponi in ꝯuertēte ei q̓d effícit̃ sbiectū. vt p̄to ꝑpositiōis ꝯūse. ¶ Et videt̃ ꝙ nō. qꝛ ista ē bona cōuersio. aliq̄s hō est sortes. g̃ sortes ē aliq̄s hō. ⁊ tñ sigᵐ subiecti non apponit̃ p̄to. ¶ Solu° sic. sicut circa textū dictū est veritatē hꝫ in conuersiōe simplici. ⁊ ꝑ ꝯtrapositionē in quibus manet eadē q̄ꝫtitas nō aūt in ꝯuersiōe ꝑ accñs ¶ Ad argᵐ in oppositū dōm. ꝙ intelligit̃ solū qñ p̄tū ꝑpōnis ꝯuerse est termin⁹ cōis. al̓s eni non patit̃ additionē signi ꝑticularis vel vl̓is

Septimū dubium

est. An idē iudiciū sit de singularib⁹ ꝑticularibus ⁊ indiffinitiꝫ. ¶ Et videt̃ p̄° ꝙ nō. qꝛ singulares ꝯuertūt̃ ꝑ accñs. ⁊ ꝑticulares ⁊ indiffinite simplicit̃. igit̃ nō eodē mō. Añs ꝓbat̃ tñ dī. hō est sortes. g̃ sortes ē homo. Est ꝯūsio per accñs. qꝛ ē mutatio q̄ꝫtitatiꝫ. ¶ Scd̓o sic. singularis negatiua ꝯūtit̃ simplicit̃ vt pꝫ dicēdo Plato nō est azin⁹. ergo azinus non ē plato. Sꝫ ꝑticularis negatiua nō pōt ꝯuerti simpl̓r Nec vꝫ si dicat̃. bñ vꝫ ꝯuersio in ꝑticulari negatiua. Quia bñ seq̇t̃ quidā hō non ē azinus ergo q̇dā azin⁹ nō est hō. qꝛ illa vt dictū fuit ē ꝯña materialis. ¶ Solutio sic. q̄ ad ꝯūsionē qꝛ sicut singularis ꝓ vno supposito verificat̃. ita ꝑticularis ⁊ indiffinita. Secus ƀo ē q̄ ad oppositionē. qꝛ singulares opposite opponūt̃ ꝯdictorie. sꝫ ꝑticulares ⁊ idiffinite subcōtrarie

Ad obiecta i oppositū.

¶ Ad p̄ᵐ est dōm. ꝙ lꝫ nō maneat q̄ntitas ƀm modū enūciādi. tñ manet eadem q̄ntitas ƀtualiter q̄ꝫtū ad id ꝓ q̄ verificat̃ ꝑpō. qꝛ sicut singularis reddit̃ vera pro vno supposito. ita ꝑticularis ⁊ indiffinita. ¶ Ad scd̓m ē dicendū. ꝙ dictū pt̓. his. intelligit̃ in affirmatis ⁊ nō in negatiuis. Qꝫ aūt nō vꝫ in vl̓ibus sicut in singularib⁹. ē ex eo. qꝛ ī singularib⁹ subiectū est termin⁹ discret⁹. Et qñ fit p̄tū in ꝯūtēte negatiua. nō pōt distribui sꝫ supponit discrete sicut in ꝯuersa. sed qñ ꝑticularis negatiua ꝯūtit̃ sbiectū ꝯuerse suppoīt determinate q̓d in conuertēte supponit cōfuse distributiue. Ergo ibi arguit̃ a nō distributo ad distributū.

PRopositio hypothetica ē. q̄ hꝫ duas ꝑpositiōes cathegoricas tāq̄ꝫ p̄ncipales ꝑtes sui vt si hō currit hō mouet̃: Et dicit̃ hypothetica ab hypos q̓d est sub: ⁊ thesis positio: q̄si supposita propositio. qꝛ vna ꝑs supponit̃ alteri. Propositionū hypotheticarū tres sunt sp̄es. ꝯditionalis copulatiua disiūctiua. Cōditionalis ē illa: in q̄ ꝯiungunt̃ due propositōes cathegorice ꝑ hāc ꝯiunctionē si. vt si hō currit hō mouet̃. Et illa cui īmediate addit̃ illa ꝯiūctio si dicit̃ añcedens. alia vero ꝯñs. ¶ Copulatiua ē: in q̄ ꝯiungunt̃ due ꝑpositiōes cathegorice ꝑ hanc cōiunctionē ⁊: vt sortes currit ⁊ plato disputat: ¶ Disiūctiua est illa. in q̄ ꝯiūgunt̃ due ꝑpositiōes cathegorice ꝑ hāc ꝯiunctionē

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0072
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG